องค์ประกอบด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ของวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม*

The effects of Homestay standards in Sustainable Tourism of Community Enterprise: Baanrimklong Homestay, Muaeng, Sumut Songkhram.

Received:	*September*	*1, 2018*
Revised:	*June*	*24, 2019*
Accepted:	*June*	*25, 2019*

วัลลภ วรรณโอสถ (Wanlop Wannaosote)**
สันติธร ภูริภักดี (Santidhorn Pooripakdee)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่วิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ จำนวน 220 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยแบบพหุคูณ โดยใช้การเลือกตัวแปรเข้าสมการแบบขั้นตอน ข้อมูลเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์คุณถิรดา เอกแก้วนำชัย (คุณเล็ก) ประธานวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ แบบไม่เป็นทางการถึงวิธีการดำเนินการของวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์เรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ มาตรฐานด้านการประชาสัมพันธ์ มาตรฐานด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน มาตรฐานด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก มาตรฐานด้านการบริหารโฮมสเตย์ มาตรฐานด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มาตรฐานด้านความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละละ 76.00 นอกจากนี้ทางวิสาหกิจชุมชนได้มีการดำเนินการเพื่อสร้างการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยอาศัยความร่วมมือระหว่างชาวบ้านในพื้นที่และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว เพราะการดำเนินการจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ถ้าหากปราศจากความร่วมมือทั้งสองฝ่าย

คำสำคัญ : มาตรฐานโฮมสเตย์, การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน, วิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์

* บทความฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

The Research purpose to study about the effects of Homestay standards in Sustainable Tourism of Community Enterprise: Baanrimklong Homestay, Muaeng, Sumut Songkhram.

** คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 0909941245, E-mail : wanlop.wannaosote@hotmail.com, Faculty of Management Science, Silpakorn University

*** อาจารย์ประจำ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Dr. Faculty of Management Science, Silpakorn University

Abstract

The objective of this research were studied the effects of Homestay standards in Sustainable Tourism. The research was used the mixed methodologies: Quantitative, The sample of 220 respondents who visited and stayed at Community Enterprise: Baanrimklong Homestay. The statistics were applied frequency, percentage, Mean, standard deviation and Stepwise Multiple Regression to analysis and Qualitative, the method were applied informal interview about the process of Community Enterprise: Baanrimklong Homestay related sustainable, and key informant is Thirada Ekkeawnumchai (Lek) Baanrimklong Homestay director of Community Enterprise. The research result of the effects of Homestay standards in Sustainable Tourism, there are 9 homestay standards: public relations, supplementary income, hospitality, home stay management, natural resources and safety are significance of 0.05. Referred to be predictable 76.00 percent. In addition, community enterprises have been working the created sustainable tourism through the cooperation of the local villagers and tourists. The operation cannot be success full without the cooperation of both parties.

Keywords: Homestay standards, Sustainable tourism, Community Enterprise: Baanrimklong Homestay

บทนำ

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติมาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง 55 จังหวัด โดยให้ผู้ที่เดินทางไปเที่ยวเมืองรองในช่วงวันที่ 1 มกราคม-31 ธันวาคม 2561 สามารถนำใบเสร็จมาใช้หักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 2561 ซึ่งจะยื่นแบบในช่วงต้นปี 2562 ได้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ทั้งนี้ก็เพื่อกระตุ้นให้คนไปท่องเที่ยวในจังหวัดรอง ๆ มากขึ้น เป็นการกระจายรายได้ แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ในปี 2561 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใต้แคมเปญ “ท่องเที่ยววิถีไทย เก๋ไก๋อย่างยั่งยืน” เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนที่มุ่งเน้นการเข้าถึงชุมชนและส่งเสริมให้ชุมชนดำรงวิถีที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น (www.tourismthailand.org)

จังหวัดสมุทรสงครามเป็น 1 ใน 55 เมืองรอง เป็นจังหวัดที่ห่างจากกรุงเทพไม่มากทำให้การเดินทางมาสะดวกสบายใช้เวลาไม่นาน อีกทั้งจังหวัดสมุทรสงครามยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง ยกตัวอย่าง เช่น อุทยาน ร.2 ค่ายบางกุ้ง ดอนหอยหลอด ตลาดน้ำท่าคา ศูนย์อนุรักษ์ป่าชายเลนคลองโคน พระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (วัดอัมพวันเจติยาราม) และตลาดน้ำอัมพวา โดยนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวไม่ว่าจะเป็นแบบไปเช้าเย็นกลับ หรือแบบค้างคืน โดยแบบค้างคืนที่จังหวัดสมุทรสงคราม ประชาชนในจังหวัดสมุทรสงครามได้มีการให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสชีวิตและการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม โดยโฮมสเตย์ หรือ ที่พักสัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น เป็นที่พักที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้าพักมากกว่าพักที่โรงแรม เนื่องจากโฮมสเตย์มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้เข้ามาใช้ชีวิตและสัมผัส

ประสบการณ์กับเจ้าของบ้าน พักกับเจ้าของบ้านโดยที่กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่เจ้าของโฮมสเตย์ปฏิบัติอยู่ การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวโดยนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ปฏิบัติตาม และร่วมกิจกรรมกับครอบครัวโฮมสเตย์ โดยมีการจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสม

บ้านริมคลองโฮมสเตย์หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์เริ่มกิจการเมื่อปี พ.ศ. 2547 โดยเปิดให้บริการที่พักในรูปแบบของโฮมสเตย์ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบชาวบ้านริมสองฝั่งคลอง เรียนรู้การใช้ชีวิตแบบชาวจังหวัดสมุทรสงคราม โดยที่พักประกอบด้วย บ้านโกงกาง, บ้านลำภู บ้านพักหลังคามุงจาก ติดริมตลิ่งคลองสำหรับพัก 2 ท่าน บ้านราชปักษา บ้านพักทรงไทยหลังใหญ่ แบบชาวสวน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ ได้รับรางวัลมาตรฐานโฮมสเตย์และรางวัลอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยครั้งที่ 8 (Thailand Tourism Award 2010) และได้รับคัดเลือกเป็น 1 ใน 20 ชุมชนสร้างสรรค์ของประเทศโดยนิตยสาร Creative Tourist อีกทั้งยังเป็นชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง (http://www.baanrimklong.net/th/aboutus.html) ซึ่งการดำเนินการของวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมเสตย์ได้ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ยังคงอุดมสมบูรณ์ อีกทั้งการเติบโตของแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว ทำให้ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวหายไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

มาตรฐานโฮมสเตย์และการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ถือว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ถูกพัฒนาไปสู่อีกระบบหนึ่งที่ดำเนินการบนแนวคิดของการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ การท่องเที่ยวแบบนี้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม รูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ ให้คุณค่าแก่วัฒนธรรมและระบบนิเวศในชุมชนได้มากกว่า โดยชุมชนจะมีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนตั้งแต่การดำเนินกิจกรรมการควบคุมนักท่องเที่ยว การเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวตลอดจนการพัฒนาชุมชนในที่สุด (วชิราพันธ์ จมฟอง, 2553)

มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย หมายถึง โฮมสเตย์ที่จัดบริการอยู่ในระดับมาตรฐาน 10 ด้าน ประกอบด้วย (ราชกิจจานุเบกษา, 2555)

1. ด้านที่พัก โดยลักษณะบ้านที่พักเป็นสัดส่วน มีที่พักนอนสะอาดและสบาย มีห้องน้ำและห้องสุขาที่สะอาด และมีสถานที่พักผ่อนภายในบ้านพักโฮมสเตย์หรือในรอบๆชุมชน
2. ด้านอาหาร ประเภทของอาหารและวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร มีอุปกรณ์บรรจุอาหารและน้ำดื่มที่สะอาด ห้องครัวและเครื่องครัวในครัวที่ถูกสุขลักษณะ
3. ด้านความปลอดภัย มีการเตรียมตัวและเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และมีการจัดเวรยามดูแลความปลอดภัย
4. ด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก มีการต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคยการสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ในวิถีชุมชน

5. ด้านรายการนำเที่ยว มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนซึ่งต้องผ่านการยอมรับจากชุมชน มีข้อมูลกิจกรรมนำเที่ยว โดยมีเจ้าบ้านเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นหรือประสานงานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำเที่ยว

6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงและมีการดูแลนักท่องเที่ยว มีแผนงานหรือมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวและลดสภาวะโลกร้อน มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว เพื่ออนุรักษ์

7. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและลดสภาวะโลกร้อน

8. ด้านวัฒนธรรม มีการดำรงซึ่งวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น การรักษาวิถีชุมชนคงไว้เป็นกิจวัตรปกติ

9. ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึก ของฝากหรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว มีผลิตภัณฑ์สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชน

10. ด้านการบริการของโฮมสเตย์ โดยมีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน มีคณะกรรมการบริหารโฮมสเตย์ ระเบียบการทำงานของคณะกรรมการ มีการแบ่งผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม มีระบบการจองและชำระเงินล่วงหน้า และมีรายละเอียดค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆที่ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน

11. ด้านการประชาสัมพันธ์ มีเอกสาร สิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน มีเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของถิ่น มีการปกป้องและรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมระบบนิเวศไว้เพื่ออนุชนรุ่นหลังไป (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2542)

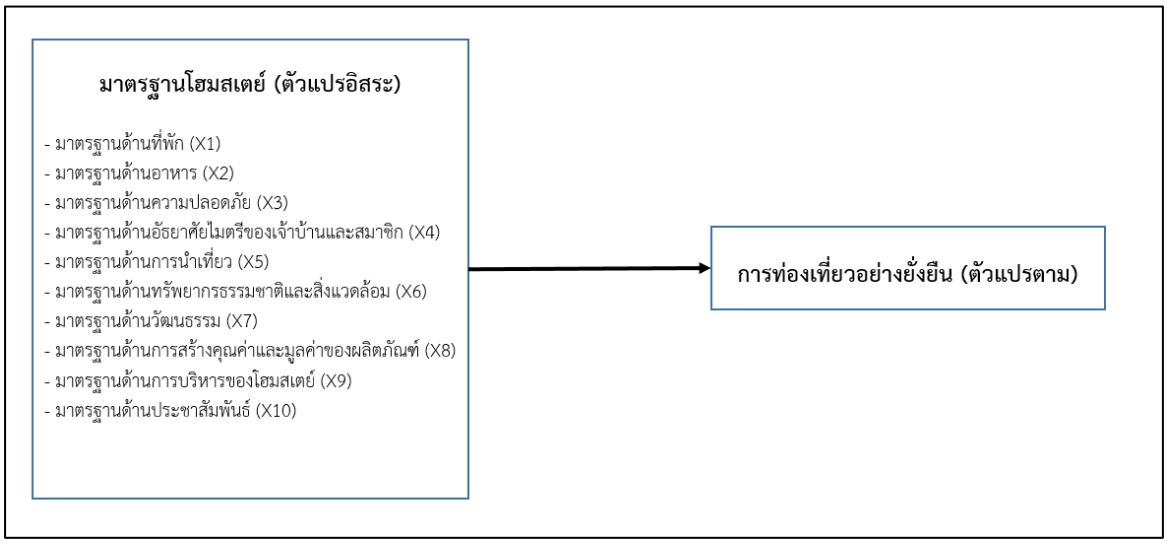
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Sustainability) หมายถึง การท่องเที่ยวต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนท้องถิ่นได้ และสามารถขจัดความจนและความลำบากเพื่อให้ประชาชนท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หรือแม้แต่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ควรจะมีวิธีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย

2. ความยั่งยืนทางด้านสังคม (Social Sustainability) หมายถึง การท่องเที่ยวที่สร้างความมั่นคงและความอยู่ดีกินดีให้กับชุมชน การรักษาอัตลักษณ์ของชุมชนที่เป็นมรดกทางสังคมให้คงอยู่ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมีส่วนร่วมและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวให้กับชุมชน

3. ความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) หมายถึงการท่องเที่ยวต้องมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและชาญฉลาดที่สุด มีการบำรุงรักษาและใช้งานที่อยู่ในขอบเขตหากใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวจนหมดไปหรือใช้จนเสื่อมโทรมอาจทำให้คนรุ่นหลังขาดโอกาสในการใช้ประโยชน์ต่อไป

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับมาตรฐานโฮมสเตย์และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดงานวิจัย ดังรูป

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ของวิสาหกิจชุมชน บ้านริมคลองโฮมสเตย์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยงที่มาเที่ยวที่บ้านริมคลองโฮมสเตย์ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แนวคิดของ แฮร์ (Hair, 2006) ซึ่งเสนอว่ากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 10 - 20 คนต่อตัวแปรในงานวิจัย 1 ตัวแปร กล่าวคืองานวิจัยนี้มีทั้งหมด 11 ตัวแปร ได้กลุ่มจำนวนตัวอย่างในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 220 คน

ผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) คือ การเลือกตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2 แบบ คือ แบบสอบถามและแนวคำถาม

2.1 แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูพื้นฐานส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 มาตรฐานโฮมสเตย์ ส่วนที่ 3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยงอย่างยั่งยืน

2.2 แนวคำถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์คุณถิรดา เอกแก้วนำชัย (คุณเล็ก) ประธานวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ แบบไม่เป็นทางการเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ที่วิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์มีการดำเนินการอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการอภิปรายผลการวิจัยจากข้อมูลเชิงปริมาณ

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ความครอบคลุมของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ความเหมาะสมของข้อคำถาม แล้วนำผลที่ได้มาคำนวณเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) มีค่าเท่ากับ 0.790

2.2 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการทดสอบความเชื่อมั่นโดยนำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขไปทดสอบความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่นกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำไป

วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Cronbach's Alpha, 1970: 161) โดยใช้วิธีของ (Cronbach) มีค่าเท่ากับ 0.815

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณาประกอบด้วย สถิติความถี่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิควิธีขั้นตอน (Stepwise)

ผลการวิจัย

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จากนักท่องเที่ยวที่มาพัก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 52.73 และเพศชายจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 ในช่วงอายุ พบว่า อายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 52.27 รองลงมาอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 34.09 อายุ 41-50 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.73 และอายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.91 ส่วนประเภทการท่องเที่ยวพบว่า มากับกับครอบครัวมากที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 58.19 รองลงมา มากับเพื่อน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 37.27 และมากับทัวร์จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 นอกจากนั้นความถี่ในการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ พบว่า น้อยกว่า 3 ครั้งต่อปีมากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 79.55 รองลงมา ระหว่าง 3-6 ครั้งต่อปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64 ระหว่าง 7-10 ครั้งต่อปีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.64 และมากกว่า 10 ครั้งต่อปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบมาตรฐานโฮมสเตย์ และองค์ประกอบของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ตัวแปร	Mean	S.D	ระดับความเห็น
มาตรฐานด้านที่พัก (X_1)	4.01	0.40	มาก
มาตรฐานด้านอาหาร (X_2)	4.05	0.47	มาก
มาตรฐานด้านความปลอดภัย (X_3)	4.03	0.45	มาก
มาตรฐานด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก (X_4)	4.06	0.48	มาก
มาตรฐานด้านการนำเที่ยว (X_5)	4.03	0.44	มาก
มาตรฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (X_6)	4.00	0.50	มาก
มาตรฐานด้านวัฒนธรรม (X_7)	4.06	0.48	มาก
มาตรฐานด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ (X_8)	3.87	0.45	มาก
มาตรฐานด้านการบริหารของโฮมสเตย์ (X_9)	4.09	0.54	มาก
มาตรฐานด้านประชาสัมพันธ์ (X_{10})	3.89	0.44	มาก
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Y)	3.82	0.46	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับองค์ประกอบมาตรฐานโฮมสเตย์และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อตรวจสอบปัญหา Collinearity และ Multicollinearity

ตัวแปรอิสระ	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
มาตรฐานด้านที่พัก (X_1)	0.514	1.947
มาตรฐานด้านอาหาร (X_2)	0.431	2.320
มาตรฐานด้านความปลอดภัย (X_3)	0.429	2.332
มาตรฐานด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก (X_4)	0.339	5.012
มาตรฐานด้านการนำเที่ยว (X_5)	0.294	3.404
มาตรฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (X_6)	0.132	7.575
มาตรฐานด้านวัฒนธรรม (X_7)	0.704	1.421
มาตรฐานด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ (X_8)	0.491	2.038
มาตรฐานด้านการบริหารของโฮมสเตย์ (X_9)	0.151	6.606
มาตรฐานด้านประชาสัมพันธ์ (X_{10})	0.365	2.739
Durbin-Watson = 2.001		

จากตารางที่ 2 ได้ผลว่า ตัวแปรอิสระไม่เกิดปัญหาในความสัมพันธ์คือไม่มีความสัมพันธ์กันเองของตัวแปร เนื่องจากค่า Tolerance มีค่าไม่น้อยกว่า 0.05 และค่า VIF น้อยกว่า 10 ในการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนเหลือ หรือค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนสุ่ม จากสถิติ Durbin-Watson คำนวณค่าได้เท่ากับ 2.001 พบว่ามีค่าระหว่าง 1.50 – 2.50 แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาอัตสหสัมพันธ์ หรือความคลาดเคลื่อนสุ่มเป็นอิสระต่อกัน ถือได้ว่าเป็นไปตามสมมติฐานเบื้องต้นของการใช้สถิติการถดถอย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนถดถอยขององค์ประกอบมาตรฐานโฮมสเตย์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Model[a]	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	21.500	6	3.583	62.048	0.000[b]
Residual	12.301	213	0.058		
Total	33.802	219			

a = การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางสังคม

b. Predictors: (Constant) มาตรฐานด้านความปลอดภัย (X3)
มาตรฐานด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก (X4), มาตรฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (X6),
มาตรฐานด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ (X8), มาตรฐานด้านการบริหารของโฮมสเตย์ (X9),
มาตรฐานด้านประชาสัมพันธ์ (X10)

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่ามีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์เชิงสหสัมพันธ์กับตัวแปรตาม สถิติทดสอบ คือ F มีค่า 62.048 ค่า sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 แสดงว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตามที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยองค์ประกอบมาตรฐานโฮมสเตย์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ตัวแปรต้น	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
(Constant)	0.604	0.198		3.044	0.003
มาตรฐานด้านประชาสัมพันธ์ (X10)	0.595	0.060	0.666	9.936	0.000
มาตรฐานด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ (X8)	0.485	0.050	0.560	9.634	0.000
มาตรฐานด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก (X4)	-0.482	0.064	-0.540	-7.496	0.000
มาตรฐานด้านการบริหารของโฮมสเตย์ (X9)	0.395	0.073	0.539	5.402	0.000

ตัวแปรต้น	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
มาตรฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (X6)	-0.284	0.085	-0.359	-3.336	0.001
มาตรฐานด้านความปลอดภัย (X3)	0.125	0.046	0.145	2.687	0.008
มีนัยสำคัญที่ 0.05 R=0.827 R square=0.760 Adjust R square=0.755					
Standard Error of the Estimate = 0.16641					
สมการถดถอยพหุคูณ $\hat{Y}$ = 0.604+0.595X10+0.485X8-0.482X4+0.395X9-0.284X6+0.125X3					

Y = ตัวแปรตาม คือ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Y_3 = ตัวแทนทำนาย ดังนั้น สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

Z = 0.595X10+0.485X8-0.482X4+0.395X9-0.284X6+0.125X3

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ จากตารางที่ 4 องค์ประกอบมาตรฐานโฮมสเตย์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ มาตรฐานด้านการประชาสัมพันธ์ มาตรฐานด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ มาตรฐานด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก มาตรฐานด้านการบริหารโฮมสเตย์ มาตรฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัย ซึ่งสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 76.00 (R square = 0.760) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ 6 องค์ประกอบ มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ของวิสาหกิจชุมชน บ้านริมคลองโฮมสเตย์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานด้านการประชาสัมพันธ์ วิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ได้จัดทำเวปไซต์ในการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารของบ้านริมคลองโฮมสเตย์เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่สนใจสามารถหาข้อมูลเบื้องต้นได้ก่อนที่จะเดินทางมาสถานที่จริง ส่วนที่บ้านริมคลองโฮมสเตย์ได้มีการจัดทำใบปลิวประชาสัมพันธ์เพื่อมอบให้กับนักท่องเที่ยวเมื่อเดินทางมาถึงและชาวบ้านรอบๆโฮมสเตย์ก็ยังทำหน้าที่ในการบอกกล่าวข้อมูลข่าวสารให้กับนักท่องเที่ยวที่อยากทราบข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาน์ดนย์ คุปตะวินทุ (2556) เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ความเห็นของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดที่เห็นว่า มาตรฐานด้านการประชาสัมพันธ์เป็นหนึ่งปัจจัยในการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์

2. มาตรฐานด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์ของชุมชน การนำสิ่งของที่มีอยู่ในชุมชนมาผลิตเป็นสิ่งของและของอุปโภคเป็นอีกสิ่งที่ทางโฮมสเตย์พยายามทำมาโดยตลอด โดยได้ชวนชาวบ้านในชุมชนมาคิดและออกแบบผลิตภัณฑ์ ยกตัวอย่างเช่น ของที่ระลึกจากกะลามะพร้าว ซึ่งกะลามะพร้าวก็มาจากมะพร้าวที่ชาวบ้านนำมาเพื่อผลิตเป็นขนมไทย น้ำตาลมะพร้าวก็เป็นอีกอย่างที่ชาวบ้านช่วยกันผลิตขึ้นมาเพื่อนำมาประกอบอาหารหรือเป็นส่วนหนึ่งของการทำขนมหวาน จะเห็นได้ว่า ทางโฮมสเตย์ได้เพิ่มมูลค่าให้ของที่มีอยู่ในชุมชนและเพิ่มรายได้จากการจำหน่ายสิ่งของเหล่านั้นให้กับชาวบ้าน อีกทั้งยังเป็นการนำสิ่งของที่จะทิ้งแล้วมาเพิ่มมูลค่า ทำให้ลดขยะที่จะทิ้งเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชธมน วงศ์คำ (2555) เรื่อง กลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ที่ยั่งยืนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ตัวชี้วัดคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ด้านมาตรฐานการสร้างคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์ของชุมชน เป็นส่วนประกอบหนึ่งของความสำเร็จของกลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3. มาตรฐานด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก ทางโฮมสเตย์ได้มีการต้อนรับและจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาพัก เพื่อให้นักท่องท่องเที่ยวได้รู้จักและคุ้นเคยกับเจ้าบ้านและชาวบ้านที่อยู่รอบๆโฮมสเตย์ ให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีของคนในชุมชนว่ามีการดำเนินชีวิตอย่างไร ซึ่งชาวบ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมและถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิถีชุมชนให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาพัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยภรณ์ มั่นทน (2556) เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการให้บริการของสวนสันติภาพโฮมสเตย์ อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการของสวนสันติภาพโฮมสเตย์ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ในด้านการต้อนรับด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสและอบอุ่น ในระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวใส่ใจถึงการต้อนรับของเจ้าบ้านและสมาชิก

4. มาตรฐานด้านการบริหารโฮมสเตย์ วิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานโฮมสเตย์ โดยให้ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมในการออกความคิดในการบริหารงาน และมีการตั้งกฎ กติการการทำงานที่ชัดเจน มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการทำงาน รวมถึงการจัดสรรผลประโยชน์ให้กับผู้ให้บริการโฮมสเตย์อย่างเป็นธรรม ซึ่งทำให้ชาวบ้านมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อีกทั้งทางคณะกรรมการยังได้มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการดูแลพื้นที่ชุมชนรอบๆโฮมสเตย์ เพื่อเป็นการปกป้องและรักษาสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ให้คงอยู่ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา กงเพชร (2555) เรื่อง การพัฒนารูปแบบหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อการบริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า การจัดตั้งองค์กรในชุมชนและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการพัฒนารูปแบบหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อการบริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

5. มาตรฐานด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีการแจ้งกฎการใช้ทรัพยากรแก่นักท่องเที่ยวให้รับทราบ อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชม ทางโฮมสเตย์มีการแยกขยะก่อนการนำไปทิ้งเพื่อเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน อีกทั้งยังมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมมือกับทางชุมชนเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาทรัพยากรไว้เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ใช้ทรัพยากร ซึ่งสอดค้องกับงานวิจัยของ ประกอบศิริ ภักดีพินิจ (2550) เรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาการ

ท่องเที่ยวทางน้ำชุมชนริมคลองตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พบว่า การที่ชุมชนมีทรัพยากรที่หลากหลาย ซึ่งประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติและวิถีริมคลอง ส่งผลต่อศักยภาพที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

6. มาตรฐานด้านความปลอดภัย ทางโฮมสเตย์ได้มีการเตรียมพร้อมในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นและยังมีแนวทางในการช่วยเหลือเบื้องต้น ซึ่งตอนที่ผู้วิจัยเข้าไปเก็บข้อมูลพบว่านักท่องเที่ยวได้ถูกสุนัขของโฮมสเตย์กัด ซึ่งทางคณะกรรมการบริหารของโฮมสเตย์ได้มีการดูแลนักท่องเที่ยวเบื้องต้นโดยพานักท่องเที่ยวไปโรงพยาบาลเพื่อรับการตรวจและฉีดวัคซีนตามคำแนะนำของแพทย์ ซึ่งทางผู้วิจัยเห็นว่าทางโฮมสเตย์ได้มีการจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นระบบทำให้นักท่องเที่ยวได้รับการปฐมพยาบาลที่ถูกต้อง ในเรื่องของเวรยาม ทางโฮมสเตย์ได้ว่าจ้างชาวบ้านในชุมชนมาเป็นเวรยามเพื่อดูแลความเรียบร้อย นอกจากนี้คนในชุมชนยังมีส่วนร่วมในการช่วยสอดส่องดูแลบริเวณชุมชน ความปลอดภัยเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกพักโฮมสเตย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัคศิษฏ์ ชัยชนะเจริญ (2559) เรื่อง มาตรฐานโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย พบว่า มาตรฐานด้านความปลอดภัยมีผลกระทบเชิงบวกกับการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย และจูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยมาใช้บริการที่พักโฮมสเตย์

จากการสัมภาษณ์คุณถิรดา เอกแก้วนำชัย (คุณเล็ก) ประธานวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์แบบไม่เป็นทางการเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นอกจากการดำเนินงานตามมาตรฐานโฮมสเตย์แล้ว ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนดังนี้

1. ความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ ทางวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ได้คำนึงถึงการให้บริการนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ การให้ปราชญ์ชาวบ้านคอยให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจจากการมาใช้บริการ อีกทั้งยังให้นักท่องเที่ยวได้ดำเนินชีวิตประจำวันร่วมกับชาวบ้านเพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ๆให้กับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวอีกครั้ง เมื่อนักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำก็ทำให้ชาวบ้านได้มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทำให้ชาวบ้านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นอกจากนี้ทางคณะกรรมการได้มีการประสานงานกับหน่วยงานราชการเพื่อขอการสนับสนุนการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน

2. ความยั่งยืนทางด้านสังคม ชาวบ้านในพื้นที่วิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ยังคงมีการดำเนินชีวิตเหมือนเดิมไม่ได้เปลี่ยนไปเมื่อนักท่องเที่ยวมาเที่ยว เป็นดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของท้องถิ่น มีการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวที่มาพักอย่างมีระบบเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายมากที่สุดและกระทบการดำเนินชีวิตของชาวบ้านน้อยที่สุด มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนให้คุ้มค่ามากที่สุด

3. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ทางวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ได้คำนึงถึงสภาพแวดล้อมรอบๆโฮมสเตย์และชุมชน มีการก่อสร้างที่พักที่กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมเดิม พยายามให้กระทบสภาพแวดล้อมให้น้อยที่สุด อีกทั้งยังมีการรักษาและคงอยู่ซึ่งภูมิทัศน์ที่มีอยู่ มีการจัดการเกี่ยวกับน้ำเสียที่เกิดขึ้นก่อนปล่อยออกสู่ภายนอก นอกจากนี้ยังมีการประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยวถึงการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมเพื่อให้สภาพแวดล้อมคงอยู่ให้ลูกหลานได้เห็น

ประโยชน์จากการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงทฤษฎี จากการศึกษา องค์ประกอบด้านมาตรฐานโฮมสเตย์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า หากคณะกรรมการวิสาหกิจชุมชนฯและชาวบ้านในชุมชนปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดก็จะเป็นแรงผลักดันให้การท่องเที่ยวนั้นเกิดความยั่งยืน

2. ประโยชน์จากการวิจัยเชิงการจัดการ โฮมสเตย์ในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆสามารถที่จะดำเนินการตามมาตรฐานโฮมสเตย์ เพื่อเป็นการพัฒนาโฮมสเตย์ของชุมชนให้ได้รับมาตรฐานและยังร่วมมือกับนักท่องเที่ยวเพื่อสร้างการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ อีกทั้งคณะกรรมการของโฮมสเตย์ยังสามารถที่จะนำองค์ประกอบของมาตรฐานโฮมสเตย์ไปกำหนดนโยบายและแนวทางในการบริหารโฮมสเตย์ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อที่จะได้องค์ประกอบที่ครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น เช่น องค์ประกอบด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่อยากมาเที่ยว, การตัดสินใจมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว

2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อที่จะได้ข้อมูลที่มีความละเอียดและข้อมูลเชิงลึกเพิ่มมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของคณะกรรมการวิสาหกิจชุมชนที่มีอิทธิพลในการกำหนดกฎระเบียบ เงื่อนไข และการดำเนินการต่างๆ เพื่อสร้างเป็นโมเดลในการบริหารงานโฮมสเตย์เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

References

Chaichanachareun, S. (2016). “mātrathān hōmsatē thī song phon tọ̄ kānta tsinchai lūak thī phak khọ̄ng nakthọ̄ngthīeo chāo Thai nai ʻamphœ̄ chīang khān chángwat lœ̄i” [The Effect of Homestay Standards on Thai’s Tourists’ Decision in Selecting Accommodations in Chiang Khan District, Loei Province]. Thesis. M.A. Mahasarakham: Mahasarakham University

Hair, Joseph F. et al, 2006. Multivariate Data Analysis. Upper Saddle River, NJ: Pearson/Prentice Hall.

Http://www.baanrimklong.net/th/aboutus.html

Http://www.ratchakitcha.soc.go.th/RKJ/announce/search.jsp

Jittanwattana, B. (1999). “kānwāngphǣn phatthanākān thọ̄ngthīeo bǣp yangyūn” [Sustainable tourism development planning]. Chiang Mai: Chiang Mai University

Jomfong, W. (2010). “khwāmphưngphọ̄chai khọ̄ng nakthọ̄ngthīeo thī mī tọ̄ kānhai bọ̄rikān bānphak hōmsatē khọ̄ng chomrom thọ̄ngthīeo chœ̄ng Niwēt bān pœ̄ng tambon pā phai ʻamphœ̄ san sāi chángwat Chīang Mai” [Satisfaction of Tourists Toward Homestay Service of Banpong Ecotourism Association in Papai Village, Sansai District, Chiang Mai Province]. Special Problem. M.B.A. Chiang Mai: Maejo University

Kongpet, J. (2012). “kānphatthanā rūpbǣp mūbān hōmsatē phưa kān bọ̄rikān kānthọ̄ngthīeo chœ̄ng ʻanurak singwǣtlọ̄m chángwat nọ̄ng būa lam phū” [A Development of a Homestay Village for Environmental Conversation Tourism Service in Nong Bua Lamphu Province]. Thesis Ph.D. Mahasarakham: Mahasarakham University

Kuptawinthu, C. (2013). “nǣothāng kānphatthanā kānchátkān hōmsatē bān mọ̄ ʻamphœ̄ mūang chángwat phet burī” [A Managing Development Guideline of Banmor Homestay Muang District Petchaburi Province]. Thesis. M.S. Bangkok: Chulalongkorn University.

Pakdeepinit, P. (2007). “kānphatthanā kānthọ̄ngthīeo yāng yangyūn kọ̄ranī suksā kānthọ̄ngthīeo thāng nam chumchon rim khlọ̄ng taling chan Krung Thēp Mahā Nakhọ̄n” [Sastainable Tourism Development: A Case Study of Waterway Tourism at Talingchan Rivering Community, Bangkok]. Thesis. M.A. Bangkok: Mahidol University

Wongkam, K. (2012). “konlayut kān̆chatkān kānthǫngthīeo hōmsatē thī yangyūn nai phāk tawan‘ǫk chīang nūa” [Strategies for Sustainable Home Stay Tourism Management in North Eastern Region]. Research Paper Humanities and Social Science 6 (3) : September – December 2013 : 161-172

www.tourismthailand.org